

Carl Michael Bellman Salm nr. 18

ÖFWER E VANGELIUM PÅ N ÄSTA SÖNDAGEN EFTER J UL. LUC. 2: V. 33.

Musik Henrik Bøggild

Si - me - on! hwad he - lig syn? Som dit in - re ge - nom - bå - rar,
Då med ö - go - nen til skyn, Du i an - dakt fäl - ler tå - rar
Och wil Gud dit hjer - ta ge. Ser du hur din Sol up - da - gas?
Och hur ej dit hopp för - swa - gas At din Fräl - sa - re få se.

2) Ja! jag ser dig Simeon!
Där du fram i Templet talar;
Hanna står ej långt ifrån,
Hon med dig sit bröst hugswalar
I en kärlek ren och fast.
Med sit ämne hon sig enar,
Ack! hur ömt ert hjerta menar,
Wid hwart enda ögnakast.

3) Men du gamle Simeon!
Wid din lofsång och din mäsas,
Mot den kulna griftewrån,
Böj din silfwerhwita hjessa,
Lät nu dina ögon dö.
Snart i Ewighetens-Salar,
Med din Gud på nytt du talar,
Skild från denna Sorge-ö.

4) Huru ifrig är din röst?
När du i en helig dwala
Wid en åtti ålders höst,
Prophetera will och tala
Om det fallna Israel.
Hopp och tålmod din prydnad,
Och et bröst som lärt med lydnad
Alla lustar ge farwål.

5) Fromma Hanna frögda dig!
Lät din brutna stämma höras!
Dina ögon bada sig,
Dina läppar ljufligt röras
At förkunna Jesu namn.
Jesu kärlek dig uptänder,
Och med trones starka händer,
Tar du honom i din famn.

6) Wördnadswärda sälla par!
Syn och hjerta sig nedböjer,
För det mål dit öga drar,
Til den lust som dig förnöjer,
At din Herres glädje nå.
Måtte snart det slaget klämta,
Då wi vår förlossning hämta
Och ur Kedars hydda gå.